

23è CICLE DE SORTIDES DE CONÈIXER EL PLA DE L'ESTANY

7a sortida – diumenge 8 de març de 2026

Centre d'Estudis Comarcals i Centre Excursionista de Banyoles

MUNICIPI DE SANT JULIÀ DE RAMIS

Parròquia de Sant Julià i Santa Basilissa. Plaça de la Font Picant. Masia de Can l'Arnau. Instal·lacions en desús de la font picant. Masia de Can Sant Vicenç i església romànica de Sant Vicenç. Cova de les Goges. Església dels Sant Metges. Poblament ibèric. Castell romà (Castellum Fractum). Castell de Sant Julià.

Parròquia de Sant Julià i Santa Basilissa. A finals del s. XIX, i sobretot als inicis del s. XX, la població de Sant Julià va experimentar un creixement considerable al costat de l'actual carretera Nacional II. L'església dels Sants Metges (la parròquia, fins llavors) va anar quedant allunyada del gruix de la població. Amb els fets ocorreguts el juliol de 1936, amb la crema dels retaules i altars de fusta, ornaments sagrats i bancs, les relíquies dels sants van desaparèixer i no es recuperaren fins als anys seixanta. El deteriorament interior per l'incendi va fer evident la necessitat de buscar un nou emplaçament a l'església parroquial. Va ser a finals de 1939 quan, en una acció conjunta de l'Ajuntament franquista i la Junta Parroquial, es va decidir construir el nou temple i la rectoria actuals, en uns terrenys cedits per la família Pòrtulas.

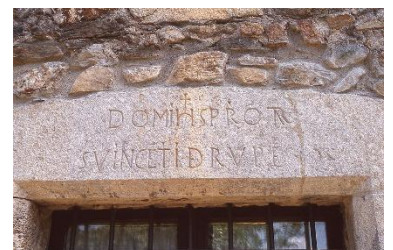
Plaça de la Font Picant. Es diu així donat que l'aigua que sortia de la font era carbònica i molt apreciada per la gent d'aquella època.

Geologia de les Gavarres i de la Muntanya dels

Sants Metges. La **Muntanya dels Sants Metges** és una serra situada al municipi de Sant Julià de Ramis a la comarca del Gironès, amb una elevació màxima de 206 metres. És un espai eminentment forestal que abasta la muntanya dels Sants Metges i queda encerclat per les carreteres N-II i N-IIa.

Mas fortificat de **Can Sant Vicenç** és una masia annexada a la **capella de Sant Vicenç de les Roquetes** que antigament era el convent. Protegida com a bé cultural d'interès local està quasi tota ensorrada i només resta dempeus la façana (crugia de la façana). L'accés és per porta de llinda plana amb inscripcions "DOMIHS PROR / S VICENTI DE RUPE". Al damunt hi ha una finestra de llinda plana amb un motiu floral gòtic, bisellada per un quart de canya i amb un ampit

sortint de formes escairades. La façana es clou amb un ràfec força sortit. L'interior, per l'entrada, dona a l'escala que puja a la sala. La finestra té un festejador amb espitllera. El ràfec té restes de calç blanca formant triangles. Per l'interior de la masia, a la planta pis, s'accedeix al cor de Sant Vicenç. La **canònica de Sant Vicenç de les Roquetes** fou fundada el 1187 per Ramon, ardiaca de Girona. Fou una casa modesta i mai va arribar a tenir una especial rellevància, al segle XIV hi consta només el prior i un canonge, al segle següent ja s'havia extingit.

El jaciment del **Cau de les Goges** està constituït per una gran esquerda que forma una cavitat. Tot i que no s'hi han realitzat datacions absolutes de cap tipus, se situa cronològicament al Solutrià superior, entorn el 18.000 BP, gràcies a la ben constatada presència de puntes amb osca, peça lítica associada a aquest període i que es considera fòssil director d'aquest. Així mateix, els senyors Matías Pallarés i Wenert al dividir el jaciment en dos nivells teòrics, classificaren el superior com Solutrià local i l'inferior com a Solutrià superior.

Església dels Sant Metges és una església romànica amb modificacions dels segles XVII i XVIII al terme municipal de Sant Julià de Ramis a la comarca del Gironès protegida com a bé cultural d'interès local. L'església està construïda a l'entorn d'un temple romà d'època republicana (segle II a C) del que s'ha localitzat restes del podi i blocs de pedra sorrenca que posteriorment es van aprofitar per a la construcció de l'església i el Castellum Fractum.

El **poblat ibèric** de Sant Julià de Ramis és un jaciment arqueològic situat al municipi homònim establert al Puig de Sant Julià, declarat bé cultural d'interès nacional. Es troba a 200 m d'altitud. Es tracta d'un oppidum ibèric amb cabanes retallades a la roca i fortificat amb un tram de muralla.

Castell romà. El **Castellum Fractum** està localitzat en un enclavament estratègic des del qual s'observa una vista panoràmica, i per aquest motiu ha estat objecte d'ocupació al llarg de la història. La fortalesa fou construïda entre mitjans del segle IV i inicis del segle V dC a sobre d'un poblat ibèric que data del segle VI aC. Està especialment situada per al control de la Via Augusta, i segons els arqueòlegs que l'han excavada, servia de magatzem i dipòsit d'intendència militar.

Castell de Sant Julià. Aquesta fortificació constitueix l'única mostra a Catalunya de les fortificacions de finals del segle XIX. Les fortificacions d'època moderna havien quedat obsoletes davant el desenvolupament de la tecnologia militar, fet que comportà la necessitat de canviar el model de fortificació. El 1939 les tropes republicanes el volgueren fer volar per protegir la seva retirada cap a França i només esclatà l'entrada que ha romàs així fins ara. Durant molts anys va servir com a plantació de xampinyons, fet que va provocar modificacions de l'interior. Durant l'any 2009 es va portar a terme una intervenció arqueològica amb motiu del projecte de restauració del castell per tal de crear un centre internacional d'art contemporani. La intervenció es va localitzar als terrenys del sud-oest de l'entorn del castell i no es varen documentar restes materials o constructives d'interès arqueològic.

